

ere reiste, mine Herrer, bliver altsaa kun det tilbage, om den Sikkerhed, der skal træde i Stedet for Kreditforeningernes solidariske Ansvar, fornuftigvis er tilstrækkelig. Det er dog det, som det til Syvende og Sidst kommer an paa, og det er da atter et Spørgsmaal, som jeg finder, at der, naar man gaar dybere ind i Sagen, ikke kan være Anledning til at anfille virkelige Dvilsmaal om: Hvad er det, man egentlig har gjort, naar man her i Stedet for det solidariske Ansvar har sat noget Andet? Det er jo aldeles ikke Andet, end hvad man gjør med Hensyn til alle andre Forehavender, ved hvilke der findes et Assurancemoment, og det er derfor i og for sig slet ikke nogen ny eller særegen Tanke, som her er kommen frem, naar der nu er Tale om at stifte en Hypothekbank for Danmark. Assurancesforeninger kunne indrettes paa en dobbelt Maade: dels saaledes, at der er et solidarisk Ansvar for de vedkommende Foreningsmedlemmer, og dels saaledes, at der bagved staar en Kapital, som maa dække de mulige Tab og altsaa maa være en passende stor Assuranc Kapital. Spørgsmaalet er sælgelig dette, om den Assuranc Kapital, som her staar bagved, er den forholdsmaessige, efter hvad der er sædvanligt, og efter hvad Erfaringen har vist. Er den da stor eller ringe? Jeg paastaar nu lige over for det ærede Medlem for Aarhus Amt (S. M. Mørk), at den er meget stor. Han vil, hvad enten der er Tale om andre Assurancesforeninger, eller der er Tale om Hypothekbanker — af hvilke der jo findes saa mange i forffjellige andre Lande — neppe finde noget Tilfælde, hvor der staar en saa stor Kapital bagved, som her foreslaas. Han vil, for at blive ved Hypothekbanker, neppe noget Etad finde, at saadanne Banker kun kunne udstede Obligationer til det syrdobbelte Beløb af Bankkapitalen; hos næsten alle Banker af den Art er Beløbet det tiddobbelte. Man har der altsaa bagved kun en Kapital af 10 pCt., medens der her er Tale om 16 til 17 pCt. — Endelig kommer jeg til det Spørgsmaal, om der skulde være nogen særegen Fare derved, at der kun er indbetalt 40 pCt. af Aktiekapitalen. Man maa undskyld mig, at jeg ligesvæn

udtaler, at af Alt, hvad jeg har hørt, er der Intet, som har været mig forunderligere at høre end, at der skulde være en Fare tilstede herved; thi Forholdet er tværtimod netop det Modsatte. Der er foruden de 40 pCt. endnu 60 pCt., som staa bagved. (Vil de hænge i Luften!) Nei, de hænge ikke i Luften, thi det er ikke Tilfældet, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Vil) sagde, at der aldeles ikke kunde være Tale om, at man kunde tvinge Aktionærerne til at indbetale et saadant Beløb. Det ærede Medlem holdt sig til det eneste Tilfælde, at Bankkapitalen var fuldstændig forsvunden; men det Tilfælde kan saa at sige næsten ikke indtræde, derfor borge jo netop Lovudkastets § 5 og den Bestemmelse, der findes under Nr. 12 i § 2, hvilke det ærede Medlem jo rigtignok har talt imod; thi de tilkommende Revisorer eller Bankkommisærer skulde da paa en ganske mærkværdig Maade opfylde deres Pligt, naar man kunde tænke sig, at de uden nogensomhelst Indsigelse fandt sig i, at hele Bankkapitalen svandt bort. Det er, som sagt, det eneste Tilfælde, i hvilket man ikke har et meget godt Baand paa Aktionærerne, thi man kan blandt Andet tage Bestemmelse om — og Indenrigsministeren har, formoder jeg, tænkt paa, at der tages en saadan eller en lignende betryggende Bestemmelse —, at vedkommende Aktiver skal tilbage til Banken, naar de indkaldte Beløb ikke indbetales, og Aktionæren skaffer da nok Pengene tilveie, thi i modsat Tilfælde mister han sin Ret og sine allerede indskudte Penge. Men selv i dette eneste høist usandsynlige Tilfælde, hvor det er muligt, at det ærede Medlem kunde faae Ret, ere Kreditorerne jo slet ikke daarligere stillede, fordi der kun er indbetalt de 40 pCt., altsaa de 2,400,000 Rd., end om Bankkapitalen lød paa dette Beløb. S alle andre og altsaa i alle rimelige Tilfælde er der i Virkeligheden en meget betydelig Tillægsikkerhed deri, at man har de andre 60 pCt., som man om nødvendigt ved Dvangsmidler efterhaanden kan faae ind. Jeg gjentager, den eneste Undtagelse er det usandsynlige Tilfælde, som neppe kan indtræde, men som det ærede Medlem fremhævede som det ene rimelige, og selv i dette